

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal goederenvervoer over de binnenwateren en inzake de onderlinge erkenning van dit beroep betreffende diploma's, certificaten en andere titels

*COM(83) 720 def.**(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 7 december 1983)*

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 49, 57 en 75,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat ordening van de vervoermarkt een van de noodzakelijke voorwaarden vormt voor de tenuitvoerlegging van het gemeenschappelijk vervoerbeleid, waarvan de totstandbrenging in het Verdrag is voorgeschreven;

Overwegende dat het nemen van maatregelen tot coördinatie van de voorwaarden voor toegang tot het beroep van vervoerondernemer de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging kan bevorderen;

Overwegende dat het van belang is gemeenschappelijke regels inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal goederenvervoer over de binnenwateren in te voeren, ten einde een verbetering van de vakbekwaamheid van de vervoerondernemers te bewerkstelligen, die kan bijdragen tot sanering van de markt en verbetering van de kwaliteit van de verleende diensten in het belang van de gebruikers, de vervoerondernemers en de volkshuishouding in haar geheel genomen;

Overwegende dat de voorschriften voor de toegang tot het beroep van ondernemer van goederenvervoer over de binnenwateren derhalve ten minste betrekking dienen te hebben op de vakbekwaamheid van de vervoerder; dat de Lid-Staten echter ook voorschriften met betrekking tot de betrouwbaarheid en de financiële draagkracht van de vervoeder mogen handhaven of invoeren;

Overwegende dat het evenwel niet noodzakelijk is vervoer van geringe economische betekenis onder de

in deze richtlijn vervatte gemeenschappelijke voorschriften te begrijpen; dat vervoer voor eigen rekening per definitie van deze voorschriften is uitgesloten;

Overwegende dat, om de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging te bevorderen, voor de werkzaamheden waarop de onderhavige richtlijn betrekking heeft, dient te worden voorzien in de onderlinge erkenning van diploma's, certificaten en andere titels van vervoerondernemer;

Overwegende dat de krachtens de communautaire bepalingen inzake de toegang tot het beroep van vervoerondernemer afgegeven verklaring ten aanzien van de vakbekwaamheid door de Lid-Staat van ontvangst als voldoende bewijs moet worden erkend;

Overwegende dat de Lid-Staten die eisen dat hun onderdanen aan bepaalde voorwaarden inzake betrouwbaarheid en financiële draagkracht moeten voldoen, het als een voldoende bewijs voor de onderdanen van andere Lid-Staten moeten erkennen, indien door deze daartoe geëigende documenten worden overgelegd welke door de bevoegde instantie van het land van oorsprong of van herkomst van de betrokken vervoerondernemer zijn afgegeven;

Overwegende dat ondernemingen slechts door de bepalingen van deze richtlijn betreffende de onderlinge erkenning van diploma's, certificaten en andere titels van vervoerondernemer worden bestreken, voor zover het om vennootschappen in de zin van artikel 58 van het Verdrag gaat;

Overwegende dat, voor zover de Lid-Staten het bezit van beroepskennis en vakbekwaamheid ook voor werknemers in de zin van Verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap ⁽¹⁾ als voorwaarde stellen voor de toegang tot de onder deze richtlijn vallende werkzaamheden of voor de uitoefening ervan, deze richtlijn eveneens voor die categorie personen dient te gelden,

⁽¹⁾ PB nr. L 257 van 19. 10. 1968, blz. 2.

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Definities en werkingsfeer

Artikel 1

1. De toegang tot het beroep van ondernemer van goederenvervoer over de binnenwateren wordt geregeld door de bepalingen die de Lid-Staten overeenkomstig de gemeenschappelijke voorschriften van deze richtlijn vaststellen.

2. In de zin van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- *beroep van ondernemer van goederenvervoer over de binnenwateren*: de activiteit van iedere natuurlijke persoon of onderneming die met behulp van een schip goederenvervoer verricht voor rekening van derden, zelfs indien deze activiteit slechts af en toe wordt verricht;
- *onderneming*: de vennootschappen in de zin van artikel 58 van het Verdrag, alsmede de groeperingen of coöperaties van schippers, ook indien deze geen rechtspersoon zijn, die ten doel hebben vervoersopdrachten te verwerven bij verladers om deze vervolgens onder hun leden te verdelen;
- *schipper*: een vervoerder die eigenaar is van niet meer dan drie schepen of deze exploiteert, alsmede een niet meer dan drie schepen bezittende of exploiterende scheepvaartonderneming in de zin van de nationale wetgeving van een Lid-Staat.

Artikel 2

1. De onderhavige richtlijn is niet van toepassing op de natuurlijke personen of ondernemingen die het beroep van ondernemer van goederenvervoer over de binnenwateren uitoefenen met behulp van schepen waarvan het laadvermogen bij maximale diepgang niet meer dan 200 metrieke ton bedraagt.

De Lid-Staten mogen deze drempel voor alle vervoer, voor een gedeelte daarvan of voor sommige soorten van vervoer verlagen.

De richtlijn is niet van toepassing op natuurlijke personen of ondernemingen die veerponten exploiteren.

HOOFDSTUK II

Voorwaarden voor de toegang tot het beroep

Artikel 3

1. Natuurlijke personen of ondernemingen die het beroep van ondernemer van goederenvervoer over de binnenwateren wensen uit te oefenen, moeten aan de voorwaarden van vakbekwaamheid voldoen, zelfs indien zij deel uitmaken van een groepering of lid zijn van een schipperscoöperatie, in de zin van artikel 1, lid 2, of indien zij hun activiteit uitsluitend voor een bepaalde duur uitoefenen als onderaannemer van een andere onderneming die zich met vervoer over de binnenwateren bezighoudt.

Indien de aanvrager een natuurlijke persoon is die niet aan deze voorwaarden voldoet, kunnen de ter zake bevoegde autoriteiten hem desondanks machtigen om het beroep van vervoerondernemer uit te oefenen, mits de betrokken persoon deze autoriteiten kan aantonen dat een andere persoon die wel aan deze voorwaarden voldoet, daadwerkelijk en bij voortduring de vervoersactiviteit leidt.

Indien de aanvraag uitgaat van een onderneming in de zin van artikel 1, lid 2, moet een van de personen die de vervoersactiviteit van deze onderneming daadwerkelijk en bij voortduring leiden, aan de voorwaarde van vakbekwaamheid voldoen.

2. De voorwaarde van vakbekwaamheid houdt in dat men op de in de lijst in de bijlage bij deze richtlijn vermelde vakgebieden de door een speciaal met dit doel door elke Lid-Staat aangewezen autoriteit of instantie geconstateerde vakbekwaamheid bezit. De vereiste kennis kan hetzij door scholing, hetzij door praktijkervaring in een onderneming voor het vervoer over de binnenwateren, hetzij door een combinatie van beide worden verworven. De Lid-Staten kunnen personen die in het bezit zijn van bepaalde diploma's van het hoger of het technisch onderwijs vrijstellen van de verplichting tot aantoning van hun kennis van de op de lijst in de bijlage genoemde vakgebieden, welke uit deze diploma's blijkt.

Als bewijs van vakbekwaamheid moet een door de in de eerste alinea bedoelde autoriteit of instantie afgegeven attest worden overgelegd.

Artikel 4

1. De Lid-Staten stellen vast op welke voorwaarden de exploitatie, in afwijking van artikel 3, lid 1, op voorlopige grondslag gedurende een periode ten hoogste één jaar mag worden voortgezet, welke periode in bepaalde, naar behoren gerechtvaardigde gevallen of in geval van overlijden dan wel lichamelijke onbekwaamheid of onbekwaamheid op grond van de wet van de natuurlijke persoon die de beroepswerkzaamheid van vervoerondernemer uitoefent of van een natuurlijke persoon die aan de bepalingen van artikel 3 voldoet, met maximaal zes maanden kan worden verlengd.

2. De ter zake bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten kunnen bij uitzondering in bepaalde gevallen een persoon die niet aan de in artikel 3 gestelde voorwaarden van vakbekwaamheid voldoet, doch die over een praktijkervaring van ten minste drie jaar in het dagelijks beheer van de betrokken onderneming beschikt, machtigen de exploitatie ervan definitief voort te zetten.

Artikel 5

Natuurlijke personen en ondernemingen die kunnen bewijzen dat zij vóór 1 juli 1984 krachtens een natio-

nale regeling in een Lid-Staat vergunning hadden om het beroep van ondernemer van nationaal en/of internationaal vervoer van goederen over de binnenwateren uit te oefenen, behoeven niet het bewijs te leveren dat zij aan het bepaalde in artikel 3 voldoen.

Artikel 6

1. Indien de ter zake bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten krachtens op grond van de onderhavige richtlijn getroffen maatregelen beslissingen nemen die een afwijzing van een verzoek om toegang tot het beroep van ondernemer van goederenvervoer over de binnenwateren inhouden, moeten deze besluiten met redenen worden omkleed.

2. De Lid-Staten dragen ervoor zorg dat de ter zake bevoegde autoriteiten de vergunning om het beroep van ondernemer van goederenvervoer over de binnenwateren uit te oefenen intrekken, indien zij vaststellen dat de betrokken ondernemer niet meer aan het bepaalde in artikel 3 voldoet, met dien verstande dat hem in voorkomend geval voor het vinden van een plaatsvervanger voldoende tijd dient te worden gelaten.

3. De Lid-Staten dragen ervoor zorg dat de in deze richtlijn bedoelde natuurlijke personen of ondernemingen de mogelijkheid hebben om ten aanzien van de in de leden 1 en 2 bedoelde beslissingen met de daartoe geëigende middelen hun rechten te doen gelden.

HOOFDSTUK III

Onderlinge erkenning van diploma's, certificaten en andere titels

Artikel 7

1. De Lid-Staten erkennen als voldoende bewijs van vakbekwaamheid de in artikel 3, lid 2, tweede alinea, genoemde, door een andere Lid-Staat afgegeven verklaringen wanneer deze gebaseerd zijn op een examen waarvoor de aanvrager is geslaagd of op een praktische ervaring van drie jaar.

2. Met betrekking tot de natuurlijke personen en ondernemingen die in een Lid-Staat krachtens een nationale regeling vóór 1 juli 1984 waren gemachtigd het beroep van ondernemer van nationaal en/of internationaal goederenvervoer over de binnenwateren uit te oefenen, en voor zover deze ondernemingen vennootschappen zijn in de zin van artikel 58 van het Verdrag, erkennen de Lid-Staten als voldoende bewijs van vakbekwaamheid de verklaring van daadwerkelijke uitoefening van de betrokken werkzaamheid in een Lid-Staat gedurende een periode van drie jaar. Aan deze werkzaamheid mag niet meer dan vijf jaar vóór de datum van overlegging van de verklaring een einde zijn gekomen.

Wanneer het een onderneming betreft wordt de verklaring van daadwerkelijke uitoefening van de werkzaamheid afgegeven voor een van de natuurlijke personen die daadwerkelijk aan het hoofd staan van de vervoerswerkzaamheden van de onderneming.

Artikel 8

1. Indien in een ontvangende Lid-Staat aan de eigen onderdanen bepaalde eisen van betrouwbaarheid of van het niet failliet geweest zijn worden gesteld, erkent deze Lid-Staat voor de onderdanen van de andere Lid-Staten, onverminderd het bepaalde in de leden 2 en 3, als voldoende bewijs de overlegging van een uittreksel uit het strafregister of, bij het ontbreken daarvan, van een gelijkwaardig document, afgegeven door een bevoegde rechterlijke of overheidsinstantie van het land van oorsprong of herkomst van de vervoerondernemer waaruit blijkt dat aan deze eisen is voldaan.

2. Indien een Lid-Staat aan zijn onderdanen bepaalde eisen van betrouwbaarheid stelt, waarvan het bewijs niet door middel van het in lid 1 genoemde document kan worden geleverd, erkent deze Lid-Staat voor de onderdanen van de andere Lid-Staten als voldoende bewijs een door een bevoegde rechterlijke of overheidsinstantie van het land van oorsprong of herkomst afgegeven verklaring waaruit blijkt dat aan deze eisen is voldaan. Deze verklaringen dienen betrekking te hebben op de nauwkeurig omschreven feiten die in het ontvangende land in aanmerking worden genomen.

3. Indien het document dat overeenkomstig de leden 1 en 2 vereist is, niet wordt afgegeven door het land van oorsprong of herkomst, kan het worden vervangen door een door de betrokkene onder de afgelegde verklaring of een plechtige verklaring ten overstaan van een bevoegde rechterlijke of overheidsinstantie of eventueel een notaris van het land van oorsprong of herkomst, die een bewijs afgeeft waarin de aflegging van deze eed of plechtige verklaring wordt bevestigd. De verklaring betreffende het niet failliet geweest zijn kan eveneens ten overstaan van een bevoegde beroepsorganisatie van hetzelfde land worden afgelegd.

4. De overeenkomstig de leden 1 en 2 afgegeven documenten mogen bij de overlegging niet langer dan drie maanden voordien zijn afgegeven. Deze voorwaarde geldt ook voor de overeenkomstig lid 3 afgelegde verklaringen.

Artikel 9

1. Indien een Lid-Staat aan zijn onderdanen bepaalde eisen van financiële draagkracht stelt en deze moet worden aangetoond door middel van een verklaring, beschouwt deze Staat de overeenkomstige verklaringen die zijn afgegeven door banken van het land van oorsprong of herkomst of door andere organen die dat land daartoe heeft aangewezen, als gelijkwaardig aan de op zijn eigen grondgebied afgegeven bewijsstukken.

2. Indien een Lid-Staat aan zijn onderdanen bepaalde eisen van financiële draagkracht stelt waarvan het bewijs niet door middel van het in lid 1 bedoelde

document kan worden geleverd, erkent deze Lid-Staat voor de onderdanen van de andere Lid-Staten als voldoende bewijs een verklaring, afgegeven door een bevoegde overheidsinstantie van het land van oorsprong of herkomst, waaruit blijkt dat aan deze eisen is voldaan. Deze verklaringen dienen betrekking te hebben op de nauwkeurig omschreven feiten die in het ontvangende land in aanmerking worden genomen.

Artikel 10

De artikelen 7 tot en met 9 van deze richtlijn zijn eveneens van toepassing op de onderdanen van de Lid-Staten die krachtens Verordening (EEG) nr. 1612/68 de in artikel 1 genoemde activiteiten in loondienst zouden uitoefenen.

Artikel 11

De Lid-Staten wijzen binnen de in artikel 12, lid 1, eerste alinea, bepaalde termijn de instanties of organisaties aan welke bevoegd zijn om de in artikel 7, lid 2, bedoelde verklaring af te geven. Zij stellen de andere Lid-Staten en de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

HOOFDSTUK IV

Slotbepalingen

Artikel 12

1. De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om vóór 1 juli 1984 aan het bepaalde in deze richtlijn te voldoen en stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Zij dragen ervoor zorg dat de eerste controle van de vakbekwaamheid als bedoeld in artikel 3 vóór 1 januari 1987 zal plaatshebben.

2. De Lid-Staten doen aan de Commissie mededeling van de tekst van de voornaamste bepalingen van nationaal recht die zij op het door deze richtlijn bestreken gebied aannemen.

Artikel 13

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

*BIJLAGE***LIJST VAN IN ARTIKEL 3, LID 2, BEDOELDE VAKGEBIEDEN**

De voor de constatering van de vakbekwaamheid in aanmerking te nemen kennis moet ten minste betrekking hebben op de in onderstaande lijst genoemde vakgebieden. Deze moeten tot in alle bijzonderheden worden omschreven en door de ter zake bevoegde nationale autoriteiten worden vastgesteld of goedgekeurd. De kennis moet zich een ieder, eigen kunnen maken, wiens opleidingsniveau overeenkomt met dat, wat aan het einde van de leerplicht wordt bereikt.

A. Vakken welke moeten worden beheerst door ondernemers die voornemens zijn uitsluitend nationaal vervoer te verrichten**1. *Recht***

Bepaalde onderdelen van het burgerlijk, handels-, sociaal en belastingrecht, waarvan de kennis voor de uitoefening van het beroep noodzakelijk is en die met name betrekking hebben op:

- overeenkomsten, algemeen,
- vervoersovereenkomsten en in het bijzonder de verantwoordelijkheid van de vervoer-ondernemer (aard en beperkingen),
- handelsvennootschappen,
- koopmansboeken,
- arbeidswetgeving, sociale zekerheid,
- belastingstelsel.

2. *Commercieel en financieel beheer van de onderneming*

- Betalingsverkeer en financiering,
- kostprijsberekening,
- vervoerprijzenstelsel en vervoervoorwaarden,
- handelsboekhouding,
- verzekeringen,
- facturering,
- tussenpersonen op het gebied van vervoer.

3. *Toegang tot de markt*

- Bepalingen met betrekking tot de toegang tot en de uitoefening van het beroep,
- bevrachtingsregelingen,
- vervoerdocumenten.

4. *Technische normen en exploitatie*

- Technische kenmerken van de vaartuigen,
- keuze van het vaartuig,
- registratie,
- lig- en overligdagen.

5. *Veiligheid*

- Wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen voor het binnenvaartverkeer,
- voorkoming van ongevallen en bij ongevallen te nemen maatregelen.

B. Vakken welke dienen te worden beheerst door ondernemers die voornemens zijn internationaal vervoer te verrichten

- Alle onder A vermelde vakken,
- uit nationale wetten, communautaire normen en internationale overeenkomsten en akkoorden voortvloeiende bepalingen voor het vervoer over de binnenwateren tussen de Lid-Staten onderling en tussen de Gemeenschap en derde landen, met name op het gebied van de vrachting en de vervoerprijzen en -voorwaarden,
- douanegebruiken en formaliteiten,
- voornaamste verkeersvoorschriften in de Lid-Staten.

Wijziging van het voorstel voor een besluit van de Raad over structuren en procedures voor het beheer en de coördinatie van de communautaire onderzoek-, ontwikkelings- en demonstratiewerkzaamheden ⁽¹⁾

COM(83) 735 def.

(Door de Commissie bij de Raad ingediend krachtens artikel 149, tweede alinea, van het EEG-Verdrag op 7 december 1983)

OORSPRONKELIJK BESLUIT

GEWIJZIGD BESLUIT

doc. COM(83) 143 def.

Artikelen 1, 2, 4 en 6: onveranderd

Artikel 3

De CGC's bestaan uit maximaal drie vertegenwoordigers van iedere Lid-Staat en van de Commissie. De vertegenwoordigers van de Lid-Staten worden door de Commissie, in overleg met hun regeringen, benoemd. Hun mandaat duurt vier jaar en kan verlengd worden.

Artikel 5

De Commissie draagt zorg voor alle betrekkingen die tussen de CGC's onderling noodzakelijk zijn. De adviezen en rapporten van de CGC's worden, zonodig, door de Commissie aan de Raad en aan het Parlement voorgelegd.

BIJLAGE

Lijst van de bij dit besluit opgerichte CGC's:

- industriële technologieën (behalve staalonderzoek EGKS),
- informatietechnologieën,
- biotechnologieën,

Artikel 3

De CGC's bestaan uit maximaal drie vertegenwoordigers van iedere Lid-Staat en van de Commissie. De vertegenwoordigers van de Lid-Staten worden door de Commissie, in overleg met hun regeringen, benoemd **op grond van hun wetenschappelijke ervaring en hun kennis van het nationaal wetenschappelijk en technologisch beleid op het gebied dat onder hun bevoegdheid valt**. Hun mandaat duurt vier jaar en kan verlengd worden.

Artikel 5

De Commissie draagt zorg voor alle betrekkingen die tussen de CGC's onderling noodzakelijk zijn. De adviezen en rapporten van de CGC's worden **telkens** door de Commissie aan de Raad en aan het Parlement voorgelegd.

BIJLAGE

Lijst van de bij dit besluit opgerichte CGC's:

- industriële technologieën (behalve staalonderzoek EGKS),
- informatietechnologieën,
- biotechnologieën,

⁽¹⁾ PB nr. C 113 van 27. 4. 1983, blz. 5.